

ЗЛАТКА.

Весела и приказлива —
Винаги таквазъ е тя:
Дома си ли отпочива,
Иль на пжтнитъ врата,
Грѣй усмивчица щастлива
Върху нейнитъ уста.

Ще сбере другарки мили,
Па съсъ тихъ, приятенъ гласъ
Заприкаже имъ за *вили*,
За богатий царъ Мидасъ,
И какво не . . . Дѣхъ стаили,
Всички слушатъ я въ захласъ.

Златка рожба — казватъ стари,
Мила е — шептятъ отвредъ:
Никого тя не удари,
Нито хвърли лошаваъ гледъ;
Винаги ще изпрѣвари
Въ поздравъ и засмѣнъ привѣтъ.

Ст. Стояновъ.

